

Festtale ved Klubben for Brugere og Hjælperes 10 års jubilæum

Da en lille gruppe brugere og hjælpere for lidt over 10 år siden var forsamlet i LUKs lokaler i Skalborg, troede de færreste vist, at vi 10 år senere ville kunne samles til jubilæum i en aktiv forening. Den lille flok så misundeligt mod Aarhus, hvor man i en årrække havde haft en aktiv brugerklub. Men de kendte også den lokale historie, hvor et tidligere forsøg på at lave en forening for hjælpeordningen var strandet i indbyrdes fnidder og manglende tilslutning.

Der var faktisk så lidt tro på projektet med at etablere en ny forening, at den nyvalgte formand og kasserer havde noget styr, med at få de deponerede midler i Aalborg Kommune fra den kulsejede klub udbetalt. Det lykkedes dog til sidst og allerede det første år havde den nystiftede "Klubben for Brugere og Hjælpere i Nordjylland" 4 arrangementer.

Nogle af jer brugere og hjælpere der er med i aften, var også med ved den stiftende generalforsamling for 10 år siden. I husker nok, at vi havde store drømme. Tænk, hvis der fandtes et forflytningskursus målrettet til handicaphjælpere.... Og tænk, hvis kommunerne ville finansiere det... Dengang drømte vi også om fuld løn under sygdom og barsel, om en pensionsordning til hjælpere, og om anciennitetstillæg til hjælpere med erfaring. Vi drømte også om rimelige tillæg for arbejde om natten, i weekender og på helligdage, og om brugerhåndbøger med råd og praktiske vejledninger.

Allerede i 2005 lykkedes det at få etableret et forflytningskursus til personlige hjælpere – det skete i et samarbejde mellem AMU Nordjylland, Aalborg Kommune og klubben. Og vi fik midler fra amtets frivilligpulje til at afholde et kommunikationskursus. Senere på året fik vi over flere møder sat lønproblematikken på dagsordenen. Vi afholdt både et debattmøde med repræsentanter fra amtsrådet og nordjyske kommuner om "Verdens bedste hjælperordning", og senere på året et møde med temaet "Overenskomst for handicaphjælpere - hvorfor og hvorfor ikke?". Det var med repræsentanter fra FOA og KRIFA - 3F brændte os desværre af. Jeg er ikke i tvivl om, at vi med møderne lagde kim til de løsninger der kom nogle år senere.

Nu kunne jeg trætte jer med en alenlang år for år gennemgang af vores mange arrangementer, men i slipper! Mange af jer har været med i årevis og ved derfor, at vi hvert år har haft et afvekslende program, med både politiske, faglige og sociale arrangementer.

Jeg har tænkt lidt over hvad højdepunktet har været... Mon ikke, det var vores ekspedition til Folketinget i maj 2007, da det første "spadestik" til BPA blev taget med B-129? Turen anskueliggjorde hvad vi kan bedrive på *meget* kort tid, når vi arbejder målrettet og sammen. Ikke alene fik vi arrangeret en bustur til Christiansborg, vi fik den også finansieret – og det blev en herlig dag.

I 2007 lykkedes det os at aftale forbedrede lønforhold for hjælpeordningerne i Aalborg Kommune. Vi blev lovet løn under sygdom og barsel, og pensionsordning. Vores håb var, at det bagefter kunne blive en løftestang for de andre nordjyske kommuner. Det gik dog ikke helt nemt med implementeringen af forbedringerne. Den første hjælper på barsel gik uden lønudbetaling i måneder, fordi forvaltningen vistnok havde glemt at informere lønkontoret og få lavet de nødvendige tilretninger i lønsystemet. Desværre var det først efter presseomtale, at hjælperen fik udbetalt den lovede løn. Det viste sig også, at hjælpeordninger hvor bruger var i job, slet ikke hørte under Ældre – og handicap, men derimod Beskæftigelsesforvaltningen og de havde ikke til sinds at forbedre handicaphjælpernes løn. Det fik vi løst via en sag om usaglig forskelsbehandling i det kommunale tilsyn og presseomtale.

Herefter gik det pludselig stærkt med den nye lov i 2009, hvor hjælpeordningen blev til BPA. I en kort periode troede vi endda, at nu var de sidste lønmæssige knaster løst. Men det blev krisetid... BPA blev i alt for mange kommuner til et spareprojekt og en anledning til kreative fortolkninger af lovgivningen. I nogle kommuner oplevede brugerne, at der blev barberet mange timer af deres bevillinger. I Aarhus, hvor hjælpeordningen var opfundet, ville man fjerne timer til indkøb og madlavning. Desuden talte man om at samle brugere i boenheder, med henblik på at kunne dele hjælpere om natten. Pludselig var det ikke længere givet, at vi kunne beholde vores BPA-ordninger og mange brugere var bekymrede for fremtiden. Skulle vi tvinges tilbage på institutioner, væk fra vores hjem og vores familier?

Mange kommuner brugte også den nye lovgivning som anledning til besparelser på handicaphjælpernes løn. Kommunerne havde ellers fået kompensation fra Staten til at opjustere lønnen, men fjernede i stedet for lønelementer der havde været udbetalt i årevis. Det der i BPA-udmålingsbekendtgørelsen var defineret som minimumslønnen i BPA, blev på mærkværdigvis loftet i mange kommuner.

For nylig var det nær gået helt galt, for KL og regeringen havde åbenbart aftalt, at den hidtidige minimumsløn skulle gøres til loft ved lov. Man forsøgte at gøre det spiseligt ved at argumentere med lettere kommunal administration, mere gennemsækelighed og sågar forbedret retssikkerhed, ved det, at alle så ville være lige stillet – altså lige ringe stillet.

Heldigvis har vi stærke netværk på græsrodsniveau i BPA – og der blev sendt mange breve og mails til Socialministeren, til Folketingets Socialudvalg og til folketingsmedlemmer. Det var i første omgang bruger-, og bruger-hjælperklub samarbejdet og vores medlemmer der skrev, men lidt flere kom til. Vores mål var, at forklare hvordan L-147 var et spareprojekt, hvor man – i strid med normen på det danske arbejdsmarked – derved ville nedsætte mange handicaphjælperes løn ved lov. Og ikke nok med det – i en tid hvor man problematiserer social dumping, ville man fastsætte handicaphjælpernes løn til et lavere niveau end det normalt gældende på det "sammenlignelige" arbejdsmarked.

Vi ved endnu ikke hvor den sag lander og i denne sammenhæng er det i grunden heller ikke vigtigt, for uanset udfaldet fester vi i dag for vores klub, og for det tætte samarbejde vi har på græsrodsniveau, med vores kollegaer i Brugerklubben i Aarhus og Bruger & Hjælpergruppen i Midt- og Syddjylland, men også med lokale handicaporganisationer.

Det er også værd at feste for, at hvor hver bruger og hjælperteam stod alene for 10 år siden, har vi i dag et stærkt lokalt netværk og et fællesskab, hvor enhver bruger og hjælper altid kan finde støtte og hjælp. Og vi brugere har en vifte af valgmuligheder, når vi ønsker hjælp til administrationen af vores BPA – fra de landsdækkende aktører til vores egen lokale forening af arbejdsledere.

Meget af dette var ikke sket, hvis den lille gruppe mennesker der mødtes i Skalborg for lidt over 10 år siden, ikke havde taget springet og stiftet Klubben for Brugere og Hjælpere i Nordjylland. Det var ikke sket, hvis ikke Marit Høyrup, klubbens første formand, havde arbejdet så målrettet for stiftelsen. En af Marits hjertesager var forflytningskurset på AMU. Et kursus der tager udgangspunkt i den enkelte brugers behov, og derfor finder løsninger og underviser med den enkelte bruger som udgangspunktet. Kurset består endnu og jeg ved, at selv brugere i den anden ende af landet, sender hjælpere på "vores" kursus.

Marit – tak for din indsats! På vegne af bestyrelsen og klubbens medlemmer, er jeg glad for at udnævne dig til æresmedlem i klubben (blomst og diplom overrækkes). Og med en skål for og med Marit, håber jeg på mange gode klubår endnu og ikke mindst en super god fest i aften!